

המתנגדים

למדיניות

השלום של בגין

לא השתתפו

בעצמם בשום

מילחמה! קרא

סגן שר הביטחון

למי התכוון?

חייבות לשרת בשירות-קבע אחרי ש- ישרים את לימודיו האקדמיים. דרישה מעין זו מעוגנת בתקנות-הצבא, והיא נדרשת מכל מי שמקבל שיחרור או דחיית- שירות, במסגרת העתודה האקדמאית או מחוצה לו. תמורת הפריבילגיה להמשיך בלימודים באוניברסיטה, בשעה שחבריו משרתים בצבא, דרש צה"ל מאולמרט לשרת שנה בצבא-הקבע, בנוסף ליתרת שירותו הסדיר. מאחר שאולמרט סירב לחתום, לא היו שילטונות צה"ל נכונים לאשר לו דחיית-שירות נוספת.

אלא שבאותה שעה כבר היה אהוד אול- מרט עסקן פוליטי פעיל בתנועת החרות. אהוד הוא בנו של מרדכי אולמרט, בית"ר ותיק, שהיה יו"ר המחלקה להתיישבות של חירות ובית"ר, ושכיהן גם קדנציה אחת כח"כ מטעם תנועת החרות. הבן החל עוסק בפעילות פוליטית בהיותו בן 20, כשנמנה עם פעילי תא-הסטודנטים של חרות בירושלים. כעבור שנה, ב-1966, נבחר לייצג את התא בוועידה השמינית של תנועת-החרות, שנערכה בכפר-המכ" ביה. הוא נשא שם נאום חוקפני נגד מנ" היגותו של מנחם בגין, טען כי בגין נכשל בבחירות, וכתוצאה מכך עליו להתפטר

החייל האמיתי אולמרט

ולהניח לכוחות חדשים להנהיג את התנו" עה.

באותה ועידה נזרע זרע הפילוג בחרות, שכתוצאה ממנו פרשו שמואל תמיר ו- אליעזר שוסטק מהתנועה והקימו את ה- מרכז החופשי. ואולמרט פרש מחרות ו- הצטרף למפלגתו החדשה של תמיר.

בזכות פעילותו הפוליטית הצליח אול- מרט לגייס שתדלנים, כדי לזכות בדחיית שירות נוספת. פטרוניו הפוליטיים הפעילו מערכת של קשרים כדי למנוע את גיוסו מחדש, ואומנם, אחרי הרבה התכחבויות עם שילטונות-הצבא אושרה לאולמרט דחיית-שירות נוספת. עד לתום לימודיו האקדמיים, מבלי שייאלץ, ככל צעיר אחר, להחזיר תמורתו שנת שירות בצבא-הקבע.

אולמרט קיבל דחיית שירות עד לחדש נובמבר 1969. כתוצאה מכך חסך לעצמו שירות צבאי עם בני-גילו, ונימנעה ממנו ההשתתפות במלחמת ששת-הימים וב- מלחמת ההתשה, שהתחוללה לאחריה.

מקום פנוי

בזלדה

באותן שנים שבהן לא שירת אול- מרט בצה"ל, ובהן גם לא נקרא לשי- רות מילואים, הוא יכול היה להשלים את לימודיו בפסיכולוגיה ובפילוסופיה. לשאת אשה, להוליד ילדים ולכהן גם כמזכיר סיעת המרכז החופשי בכנסת.

כאשר חזר לשירות סדיר, בנובמבר 1969, איי אפשר היה להתייחס אליו עוד כאל חייל רגיל. עיסוקיו הפוליטיים כמד- כיר-סיעה לא איפשרו לו לשרת בצה"ל כמו כל מגויס אחר. בעזרת קשרים ו- פניות, שיחות טלפוניות ופתקים, הוא שו- בץ לבסוף ביחידת-החינוך של צה"ל, כי כתב שבועון צה"ל בנחמה ותחנת השידור הצבאית גלי-צה"ל.

שירותו הצבאי הנוח איפשר לו להי- רשק שוב ללימודים באוניברסיטה - הפעם בפקולטה למישפטים - ולהמשיך לעסוק בפעילות הפוליטית הענפה, למד רות שעיסוק זה אסור על פי פקודות ה- מטכ"ל.

שתי שנים ומחצית השנה, שהיה עליו להחזיר לצה"ל, עברו על אולמרט למע- שה כאוזה. אחת לשבוע או לשבועיים הוא היה מספק כתבה לבמחנה, מבלה את יתרת זמנו באוניברסיטה ובפעילות פולי- טית במרכז החופשי. חבריו לשירות בי- אותה תקופה מספרים אודותיו ניסים ונפ- ים

החיילים הנפצעים באימונים, כמו את ה- חיילים הנפצעים בקרב. אולם סידור זה לא הלם, ככל הנראה, את דרישותיו ורמתו של הטוראי אהוד אולמרט.

אחרי שרגלו השבורה החלימה, התגלו סיבוכים בשבר כף-ידו, שהיתה נתונה בג- בס תקופה ממושכת. אולמרט לא סמך על הטיפול הרפואי הניתן לכל חיילי צה"ל, הביא אישורים רפואיים שהוא נז- קק ל-ניתוח פרטי. על סמך אישורים אלה נאותו שילטונות צה"ל לאשר לאולמרט דחיית-שירות לחצי שנה, כדי שיוכל לק- בל טיפול רפואי פרטי. כך שוחרר אול- מרט מהשירות בדיוק חצי-שנה אחרי ש- גויס לצה"ל. כשחלק מתקופת שירותו זו עבר בבית-חולים. בחודש מאי 1964 ניתנה לאולמרט דחיית-שירות לחצי שנה.

אולם כאשר חלפה מחצית השנה, לא שב אולמרט ללבוש את מדי צה"ל. כף ידו עדיין היתה נתונה בגבס, והוא ביקש להאריך את משך דחיית השירות. גם הפעם התחשבו שילטונות צה"ל במצבו, הסכימו להאריך את חופשתו בחצי שנה נוספת.

משוחרר ממלחמת

ששת הימים

בראה שאולמרט ידע מראש כי המשך שירותו בצה"ל יידחה. באותה השנה שבה קיבל דחיית-שירות, נרשם ללימודים באוניברסיטה העברית בירוש- לים, בחוגים לפסיכולוגיה ולפילוסופיה. הפציעה בפרק כף ידו השמאלית, שלא איפשרה לו להמשיך ולשרת בצה"ל, לא מנעה ממנו ללמוד באוניברסיטה.

כאשר החלימה כף היד והיה עליו לח- זר לשירות סדיר, לא התחשק לאהוד אולמרט להפסיק את לימודיו האקדמיים. ביגלל פציעתו הורד הפרופיל הרפואי שלו. לא היתה סכנה שיעיבו אותו שוב ליחי- דה קרבית. תחת זאת ביקשו להציבו בי- יחידת מורים. אבל גם זה לא היה בשר- בילו, שהרי הוא כבר לומד לימודים אקד- מיים. אולמרט תבע אז שתיתנו לו דחיית- שירות נוספת, כדי שיוכל להשלים את לימודיו באוניברסיטה.

שילטונות צה"ל לא גילו נכונות רבה להיענות לבקשתו זו. היו לכן שתי סי- בות. אולמרט איחר להתייצב לשירות ה- צבאי המחודש, והואשם בנפקדות של חודש ימים. טענתו היתה שהנפקדות שלו מקורה בטעות ברישום. ואומנם, הוא לא נתבע לדין על כך.

לעומת זאת הוא סירב לחתום על הת-

מצד שני, כדי שיתמכו בתביעתו למנותו כסגן-שרהפנים הממונה על המישרה, כשלב-ביניים, לפני שיירש את אליעזר שוסטק בתפקיד שר בממשלה.

שרהפנים, יוסף בורג, דחה בזילזול מופגן הצעה למנות את אולמרט כסגנו. צמרת המטה-הארצי של המישרה הביעה אף היא את התנגדותה לכך.

אולם עם פרישתו של יגאל הורביץ מה- ממשלה והפילוג שאירע השבוע בסיעת לעם, צופה אולמרט את ההזדמנות ש- נקרתה לו. קיימת האפשרות שבנוסף לשר אחד (אליעזר שוסטק), יפצו את נאמני הקואליציה של לעם במישרת סגן-שר. אולמרט נושא את עניו לתפקיד זה. כמי שרואה את הנולד ומתכנן את מהלכיו מראש, כבר החל במלאכת הכשרת הקר- קע לכך.

יד שבורה

באימונים

על רקע מסע השתדלנות שעורך אולמרט למען מינויו כסגן-שר ל- ענייני מישרה, כדאי לבדוק מה אירע לרוח-הלחימה של הח"כ הצעיר דווקא בת- קופה שבה נדרש היה לגלותה, ובה ציפו ממנו, כמו מכל צעיר ישראלי אחר בגיל גיוס, להפגינה לעיני כל.

כאשר מלאו לאהוד אולמרט 18 שנים והגיעה שעתו להתייצב לשירות צבאי, הוא היה חדור רוח-קרב, כאשר גויס, בי- 13 בנובמבר 1963, הוצב הטוראי אהוד אולמרט לחטיבת חיל-הרגלים גולני. בי- מיסגרת זו גם עבר את אימוני הטריונות שלו.

עד היום נוהג אולמרט להתפאר בשירי- תו הקרבי בחטיבת גולני. בראיונות, ש- העניק בזמנו לעיתונות, סיפר כי אחרי שירות של שנה בחטיבה הוא נפצע, נז- קק לאישפוז ממושך וכתוצאה מכך נדחה המשך שירותו הצבאי.

האמת היא קצת שונה. אולמרט, שרצה להיות לוחם כמו אחיו, שהם קצינים קרביים בצה"ל, לא הספיק לסיים את אי- מוני-הטריונות שלו. באחת מסידרות ה- אימונים המפרכות נפצע ולקח בשבר ביד וברגל.

הוא לא היה, כמובן, החייל הראשון בי- צה"ל שנפצע באימונים. כל חיילי גולני, כמו כל חייל אחר בצה"ל, זוכים לטיפול רפואי חיוני בשירותי חיל-הרפואה, ה- משולבים בבתי-חולים אורחיים, והעומדים על רמה הנחשבת בין הגבוהות שבעולם. חובתו של צה"ל היא לרפא ולשקם את

ח"כ אולמרט בפעודה
אם לא בצה"ל